

בעזהש״ת

גיליון

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה
מתוך שיעורים שנמסרו דבר יום ביומו

◀ פרשת השבוע ▶
מקץ חנוכה

מאיתי בסייעתא דשמיא
פינחס אליהו ב״ר שלום פרץ

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית
חדש !!! שיעור בגמרא בשבת בשעה 15:00

להארות והערות וכן לקבלת הגליון
ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:
makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגליון מידי שבוע
באתר דרשו וכן באתר לדעת
© כל הזכויות שמורות למחבר

**המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה
לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'
מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865**

פרשת מקץ חנוכה תשפ"ג

הטכנאית משדרות

"נִיעַן יוֹסֵף אֶת פְּרֻעָה לְאָמֵר
בְּלִעְדֵי אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת שְׁלוֹם
פְּרֻעָה" [מ"א ט"ז]

רש"י בפרשת וישב מביא "שהיה שם שמיים שגור על פיו" בכל מקום ובכל מצב, תמיד הוא נמצא בקשר ישיר עם בורא עולם.

סיפר לי הרב סרויה שליט"א, יש לו פה מפיק מרגליות, סיפור שהוא שמע מכלי ראשון, [אני אוהב סיפורים מכלי ראשון, כי יש הלכה בהלכות שבת שכלי ראשון מבשל, וכלי שני לא מבשל, כשאתה שומע סיפור מכלי ראשון האוטנטיות נשמרת].

סיפר לו קרוב משפחתו שגר בשדרות, על אמא שלו המבוגרת שהיה שם שמיים שגור על פיה, והוא ראה עשרות פעמים, כן, כן, עשרות פעמים!

שכאשר היתה לה בעייה במכונת הכביסה, שפתאום הפסיקה לעבוד, אמא שלו היתה הולכת לתמונה של הבבא סאלי שהיתה להם בבית, ואומרת כמה משפטי תפילה בערבית, לבורא עולם, והיתה חוזרת והמכונה היתה פועלת.

אותו אדם אמר לרב: אני ראיתי את זה עשרות פעמים, ואם בהתחלה חשבתי שחבל על הזמן שלה, ורציתי להזמין טכנאי, אחרי כמה פעמים כבר ידעתי שזה עובד... כמו שאומרים בלי טריקים וכלי שטיקים, קראתי לה הטכנאית משדרות.

זה במילים קצרות, הדור הקודם שם שמיים היה שגור על פיהם, וכל דבר שהם רצו היו משיגים עם כח התפילה, ובאמת כל מה שהם עשו ה' הצליח בידם.

סיפרה אשה: שביום שישי באמצע הכנת החלות, שכידוע יש עניין

כמצב כזה אין שום סיכוי בעולם שהשתמשת בו כך, אמרתי לך: אתה צודק! על פי דרך הטבע, באמת אין שום סיכוי, אבל עם תפילה עם שם שמים שגור על פינו, הכל נראה אחרת...

סיפר לי אדם, סיפור מכלי ראשון: על אשה מבוגרת, שפנתה לילדים שלה וביקשה שיקנו לה חלקה בבית הקברות ליד ההורים שלה, הם פנו ל"חברא קדישא", הם בדקו ואמרו להם שהחלקה הזו תפוסה כבר, ואין מקום שם, ושתחפש לקנות אולי במקום אחר.

אבל האמא לא ויתרה, וביקשה מהם שזה חשוב לה, ושילכו לבקש שיתנו לה לדבר עם מי שקנה את החלקה הזו.

אמרו להם: אנחנו לא יכולים לתת לכם את השמות שלהם, ואם הם חשבו שבזה זה נגמר, הם טעו, משום שנראה שהיא לא התייאשה, ובכל פעם היא היתה מזכירה לבנים שלה את זה, אמרו לה: אמא, ניסינו, ואין!!! הם לא מוכנים לתת את השמות של הקונים.

שהאשה תאפה חלות לכבוד שבת, כאשר היא באה להכניס את החלות לתנור, [יש לה תנור אמריקאי משוכלל] אחד מהילדים טרק אותו באופן שהמצת האלקטרוני שלו קיבל מכה ולא היה שייך להדליק אותו, ריבוננו של עולם היום יום שישי, מה אני עושה????

קראתי לילדים, ואמרתי להם: אמא עכשיו צריכה לאפות חלות לכבוד שבת, והתנור לא נדלק, בואו ונתפלל ביחד לבורא עולם שיעזור לנו.

איך שמיימנו לומר כמה פרקי תהילים התנור נדלק!!! אמרתי לעצמי, איזה נס שבסופו של דבר התנור נדלק, אפיתי את כל החלות שהכנתי.

ביום ראשון התקשרתי לטכנאי שהגיע ובדק, הוא שאל אותי: האם יש לי טוש כחול??? אמרתי לו: כן, למה??? אמר לי: כדי שתצבעי אותו בכחול ותזרקי אותו לים ☺, אמרתי לו: הלו!!! אני אפיתי בו 3 קילו חלות ביום שישי, הוא הסתכל שוב, ואמר לי: אני לא מאמין, תראי, כל המצת סדוק לכל האורך.

בחוש שמה שהיה חשוב לאמא שלהם,
וכנראה שהיא התפללה על זה הרבה,
ובורא עולם שמע לתפילתה...

דוד המלך אומר בתהילים: "קרוב הי'
לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו
באמת" אני לא מבין, מה זה
באמת???? יש מי שקורא
בשקר?????

קורא באמת, זה אחד שמבין
שהכתובת האמיתית לכל הדברים
הטובים, והפחות טובים, זה אך ורק
בורא עולם, ומהו המרד לבדוק אם אני
קורא באמת, או שאני רק חושב שאני
קורא באמת?????

זה מדד שהוא ב-ד-ו-ק!!! אם אתה
כועס על העולם, כועס על אנשים,
סימן שאתה רק חושב שאתה קורא
באמת!!! מי שקורא באמת הוא לא
כועס על אנשים, כיון שבאמת הם לא
קשורים לעניין, הם רק שליחים...

צילום "אילוסטרציה" זהו צילום
שלמצולם אין כל קשר לכתבה, בעיתון
מסויים דברו על מעלת אברכי הכולל
שעוזבים את כל מה שנראה כהנאות

אחרי כמה שנים, אמא שלהם נפטרה,
והם חשבו איפה יקברו אותה, והנה הם
נזכרו שאמא שלהם מאוד רצתה
להיקבר ליד ההורים שלה, אמרו
לעצמם, אפילו שאמרו לנו שהחלקה
תפוסה, אולי השתנה משהו? בא
ונראה.

הם דברו עם ה"חברא קדישא" ואמרו
להם, שלפני שלשה ימים המקום
התפנה.

התברר שמי שרכש את המקום, היה
אחד ממנהלי ה"חברא קדישא", והוא
נפטר לפני שלשה ימים, והוא קנה
מקום לו ולאשתו, אבל אחרי שנפטר
אשתו התעקשה שהיא רוצה שיקברו
אותו בחלקה של חסידות אחרת, ולא
בחלקה שהוא קנה, והם שאלו את
האדמו"ר שלהם שאמר להם לוותר,
ומה שהאשה רוצה שיעשו, ובסוף
קברו אותו בחלקה אחרת, ולא בחלקה
שהוא קנה בתחילה.

והמרדחים, שבשעת הקנייה, הוא הוסיף
תנאי: שאם מחמת איזו סיבה מסוימת,
הוא לא יוכל להיקבר שם, החלקה
תחזור ל"חברא קדישא" וכך ראו

אני יודע שזו נקודה רגישה, אבל אנחנו חייבים, ח-י-י-ב-י-ם!!! במקום להפנות אצבע מאשימה, להפנות אצבע כלפי מעלה.

פספסת אוטובוס???

לא תמיד זה רע!!!

והאמת שצריך לא למהר להפנות אצבע גם לא כלפי מעלה, כיון שבהרבה מקרים אם נמתין קצת, נראה כמה שכורא עולם דואג לנו.

סיפר אדם: התארגנתי לצאת לחתונה של ידיד, התארגנתי כמו שצריך... ויצאתי בדיוק בזמן שאמור להגיע האוטובוס לתחנה, בתחנה, באתי להוציא את הרב קו, אך לפתע אני מגלה ששכחתי אותו בבית, בחליפה של יום חול.

לחזור עכשיו עד לבית, זה הדבר האחרון שהיה מתאים לי, כיון שלפספס אוטובוס זה לחכות עוד 20

העולם הזה, והולכים ללמוד בכולל, כדי לדאוג לא רק לעצמם, אלא לכל העולם על ידי לימוד התורה שלהם.

וכמו שאומר הכתוב: "אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמיים וארץ לא שמתיו" [ירמיה ל"ג כ"ה] ולצורך העניין, הביאו תמונה של אברכים שיושבים ולומדים, זה לא האברכים שדיברו עליהם, אבל הם כן דוגמא לענין.

אם אתה חושב, שיש מישהו שיכול לעשות מה שהוא רוצה, מתחת לרדאר של בורא העולם, סימן שאתה עדיין לא קורא באמת...

לצערנו, אלו דברים שנפגשים איתם ביום יום, אנשים שאומרים לך: נכון, הכל בורא עולם, אבל מאחלים לזה ש"סידר" אותם כל מיני איחולים לא כל כך לבכיים... 😊

וכואב הלב, שהוא בטוח ויודע שזה בורא עולם, אם זה בורא עולם, למה אתה כועס על אנשים???. הרי הם סך הכל שליחים...

טרמפ ישיר!!! נהג פרטי של 5 מקומות במקום נהג של 50 מקומות, הרבה פעמים יש לנו איזה משהו קטן שלא מסתדר, ואנחנו ישר באינסטינקט הטבעי מתהפכים... הללו!!! הללו!!!! קח נשימה ארוכה ותירגע.

כולנו מכירים את המעשה עם "נחום איש גמזון" שהיה אומר על כל מה שעובר עליו: "כל מה דעביד רחמנא לטב עביד", וגם על דבר שהיה נראה כדבר לא טוב, היה אומר "גם זו לטובה".

פעם אחת, כאשר שלחו אותו לרצות את הקיסר, ציידו אותו בארגז מלא ביהלומים, כדי לתת אותו לקיסר ולרצות אותו, כדי שהוא יבטל את הגזירה, בדרך, נחום נכנס לאכסניא, בעלי האכסניא קלטו את הארגז שהוא מחביא.

בלילה, לאחר שהוא הלך לישון, הם רוקנו לו את כל הארגז מהיהלומים, ובמקומם מלאו בתוכו חול מהחצר, כדי שלמחרת הוא לא ירגיש שרוקנו לו את הארגז, הוא קם בבוקר ולא הרגיש כלום, חוץ מזה שהארגז היה נראה לו קצת כבד.

דקות בתחנה, אבל לא היתה לי ברירה.

חזרתי לבית, כשאני אומר בליבי, למה למה?? הרי אני יוצא לעשות מצוה של שמחת חתן וכלה ושלוחי מצוה אינם ניזוקים, למה בורא עולם סידר שאני אשכח את הארגז??!

הגעתי לבנין, הזמנתי מעלית, ואני רואה שהיא כבר יורדת ויצא ממנה שכן שלי עם בגדי שבת, היי, מה קורה? שאלתי אותו, הוא ענה לי: ברוך השם! יש לנו חתונה בכני ברק, ועכשיו אנחנו יוצאים.

אמרתי לו: וואי, גם אני בדרך לבני ברק, שאל אותי השכן: איך אתה נוסע? אמרתי לו: יש לי נהג פרטי שמגיע עם מרצדס של 50 מקומות וכשאני בא לעלות הוא עושה לי פשש 😊 [אוטובוס] אמר לי: אז תבוא איתי, אני גם ככה לא נוסע בהרכב מלא... ויש לי מקום, בשמחה אתה יכול להצטרף אלינו.

כבר לא הייתי צריך לעלות ולהביא רב קו, הבנתי, שבורא עולם הכין לי פה

שהיו לקיסר, ובאמת, העפר היה עפר מיוחד והפך לחיצים וחרבות, המלך ציוה למלא לו את כל הארגז באבנים טובות, מרגליות וזהב, וגם את הגזירה הוא ביטל.

נחום איש גמזו חזר, ובדרכו חזרה, הוא ישן באותה אכסניא שהתארח בתחילה, בעלי האכסניא התפלאו לראות אותו חי... הם היו בטוחים שהקיסר יהרוג אותו, שאלו אותו: אם הוא היה אצל הקיסר?

סיפר להם, שהחליפו לו מהיהלומים לעפר, והעפר הזה היה מיוחד שכאשר זורקים אותו הוא נהפך לחרבות ולחיצים, אחרי שהוא עזב את המקום.

הם הביאו טרקטור והרסו את כל האכסניא, הם חפרו ומלאו משאיות חול ואמרו לעצמם, אם נחום איש גמזו קיבל על ארגז כזה עושר.

אנחנו על כל המשאיות האלה נקבל מסוק לבית... ועוד איזה כמה מיליארדים!!! הם הגיעו לקיסר עם שירה של משאיות...

אמר לעצמו, אולי אתמול היה לי עודף כח, ולכן היום יותר קשה לי לסחוב?!
 😊 מה גם, שלא ישנתי בבית, אין, אין, כשלא ישנים בבית, המנוחה היא אחרת לגמרי, ולכן אני עייף, ואתמול היה לי יותר קל ולא הרגשתי אותו, היום הוא נהיה קצת כבד.

הגיע נחום איש גמזו לקיסר והביא לו את הארגז ששלחו לו, הקיסר פתח את הארגז וראה שהוא מלא כעפר, הוא היה המום... הקיסר אמר לו: באת לצחוק עלי, אתה לא מתבייש.

נחום איש גמזו היה המום ממה שקרה, כיון שהוא בעצמו סידר את היהלומים בארגז, ואמר "גם זו לטובה".

לפתע, אחד מיועצי הקיסר אמר לו: אולי הוא הביא לך את העפר כמו שהיה לאברהם אבינו, וזה עפר שזורקים אותו על האויבים והוא נהפך לחיצים וחרבות, אולי כדאי שהקיסר ינסה, כיון שלא מסתבר שהם יצחקו על הקיסר...

הקיסר ציוה לבדוק זאת, ואכן החיילים לקחו קצת מהעפר וזרקו על האויבים

פחמי או צורף???

"יִינַעַן יוֹסֵף אֶת פְּרָעָה לְאָמֹר
בְּלִעְדֵי אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת שְׁלוֹם
פְּרָעָה" [מ"א ט"ז]

שמעתי מאבי מורי שליט"א: שרואים
בחוש את הבטחון של יוסף בכורא
עולם, ברנע שפרעה משבח אותו,
שמעתי עליך שאתה יודע לפתור
חלומות, והוא יכל לנצל את זה ולבקש
ממנו שיוציא אותו, אבל יוסף לא
מתבלבל ואומר לו: "בלעדי אלוקים
יענה את שלום פרעה".

אני אין לי משלי כלום, הכל זה בורא
עולם!!! הוא שם בפי מה לדבר!!!
והביא מה שאמר הסבא מנובהרדוק:
האדם חושש לסמוך בבטחון על בורא
עולם, ואומר: מה, וכי ירד לי "מן" מן
השמים?? יש לי מה לאכול כי אני
עובד, אם לא הייתי עובד הייתי גווע
ברעב.

וזה מזכיר מעשה: בפחמי אחד, שכל
כולו היה מפוחם מהבוקר ועד הערב,

הקיסר שאל: מה קרה? האם זו הפגנה
של נהגי משאיות? 😊, אמרו לו, שכל
המשאיות האלה, מלאות בעפר
המיוחד כמו שהיהודי הביא לו.

הקיסר לקח קצת זורק, ומה שנהיה...
רק אבק!!! לא עף כלום!!! לא דובים
ולא יער!!!!

הקיסר העניש אותם כמו שצריך, בסוף
הם יצאו קרחים מכאן ומכאן, בלי
האכסניא שהיתה להם, ובלי שקל...
ועוד עם כתב אישום על ביזוי הקיסר...

בהרבה מקרים שנראים לא טוב,
הקב"ה דואג לנו ומסדר לנו דברים
בצורה מסוימת, כדי לעשות לנו טוב.

ואנחנו עם הראייה הקטנה שלנו...
כועסים ואומרים: למה?? למה??
היי!!!! דואגים לך, מה אתה
מתלונן???

ותחזיק בחנות שלך את הכלים המתאימים לצורפות, אז יכנסו אליך בשביל צורפות, ופרנסתך תהיה קלה ונקיה.

גם בענין הכטחון זה אותו דבר, אם אדם סומך על עצמו, על כוחו ועוצם ידו, הקב"ה מניח אותו שידאג לעצמו, שיעבוד קשה וישתכר בפרוטות, אבל אדם שתולה בטחונו בכורא עולם, ישנה את גישתו ויראה כמה חייזר יהיו קלים ומאושרים לאין ערוך.

לשלם על סעודה???

תלוי מי!

"וְאִתְּכֶם לָכוּ הֵבִיאוּ שֶׁבֶר רַעְבוֹן בְּתִיכֶם" [מיב י"ט]

כתב רבנו בחיי: בפסוק זה רמז יוסף, שאין ראוי לו לאדם להימשך אחר תאוותיו, בזה שאמר להם תביאו אוכל כדי לשבור את הרעב, וזה מה שאומר הפסוק "צדיק אוכל לשובע נפשו, ובטן רשעים תחסר" [משלי י"ג כ"ה]

והיה מוכר שקי פחם ומקבל עבורם פרוטות מעטות, בקושי היה מתפרנס...

פגש אותו אדם שהכירו בגיל צעיר ואמר לו: אני זוכר כשהיית צעיר, היית מתעסק בצורפות, והיו לך עבודות מדהימות, למה בחרת בעבודה כזו בזויה של מכירת פחם?? זה הרבה יותר עבודה ובהרבה פחות כסף?? אם היית עובד בצורפות, היית עובד הרבה פחות ומרויח הרבה יותר...

אמר לו הפחמי: תדע לך, שאני שמח שאני פחמי ולא צורף, מכיון שאם הייתי צורף הייתי רעב ללחם, וזאת מנין לך?? שאל חבירו של הפחמי כשכולו מופתע?? אמר לו הפחמי: אתה רואה שכל זמן שאני פחמי, אנשים נכנסים לקנות שקי פחם בפרוטות, ואף אדם לא נכנס לכאן כדי להזמין טבעת או שרשרת, ואם הייתי צורף ממה הייתי מתפרנס???

אמר לו: תסלח לי שאני מגלה לך שאתה לא בקו הבריאות 😊 כיון שמי יכנס לחנות כזו לא נקיה כדי להזמין טבעת?? אם אתה תדאג להיות נקי ומסודר, ותתלה שלט של "צורף",

עד הערב... והסעודה הפכה אצלכם לעיקר, לכן אתם מקבלים פחות שכר, כיון שאני מוריד לכם את שכר הסעודה.

הנמשל הוא שיוסף ביקש מאחיו שילכו ויביאו את המינימום, כיון שרק כך ישאר להם המשכורת מושלמת, אבל אם הם יזכוזו את כל שכרם בסעודות, וידאגו בעיקר לסעודות ולחיי הרווחה, אז כשיבואו לקבל את שכרם, ספק אם ישאר להם משהו...

מרצפות או דבק???

"יִינֶען יוֹסֵף אֶת פְּרֻעָה לְאֹמֵר
בְּלִעְדֵי אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת שְׁלוֹם
פְּרֻעָה" [מ"א ט"ז]

רש"י על הפסוק מביא: שיוסף אמר: אין החכמה משלי, אלא אלוקים יענה, הקב"ה הוא יענה את שלום פרעה.

שלמה המלך אומר בספר משלי:
"רבות מחשבות בלב איש ועצת ה'

והביא מאחד המגידים שהמשיל זאת במשל: לעשיר שהיה צריך שיעשו לו כמה עבודות בבית, הוא הלך לשוק והביא כמה בחורים משועממים, שחויץ מלא לעשות כלום הם לא עושים כלום.

הזמינם לעבוד בביתו, ולא קצב את שכרם, וכשהגיע לצהריים, ערך להם שולחן כיד המלך, ועליו אוכל משובח וקינוחים, היו כאלה שאכלו רק לחם עם קצת תבשיל ומיד חזרו לעבודה, והיו כאלה שישבו ונשארו בארוחה עד הערב...

בערב, כל העובדים הגיעו לקבל משכורת, לאלה שאכלו וחזרו מיד לעבודה, הוא נתן להם שכר מושלם!!! אבל לאלה שנשארו לאכול והרביצו... הוא שילם להם פחות...

שאלו אותו: למה לנו אתה משלם פחות?? מה אנחנו סוג ב'?? כתוב לנו על המצח "עודפים"???

אמר להם: הם אכלו קצת ומיד חזרו לעבודה, ולכן אני משלם להם על הכל, כיון שהכל היה במסגרת עבודתם, אבל אתם, ישבתם בסעודה

עצומה של מרצפות, ותכנן להשתלט על כל שוק הריצוף באותו האזור.

ביחד עם כל המרצפות הוא קנה דבק שאמורים להשתמש בו בהדבקת הריצוף, המחיר של הדבק לא התקרב למחיר של המרצפות, אחרי כמה ימים, הוא שומע שעוד אדם נכנס לעסקי הריצוף ויבא מרצפות מיבשת אחרת, ונכנס למכירות חזק, מה שגרם למרצפות של רייכמן להשאר במחסנים, וגרם לו להפסד עצום,

היה נראה לו מוזר שהוא יפסיד, כיון שהוא תומך תורה גדול, ומי שנותן לתורה ולצדקה זה כמו ביטוח... והאמת, שזה הרבה יותר מביטוח!!!

לפתע, אירעה תפנית מדהימה, התברר שאותו אדם שמשווק את כל המרצפות הללו, לא קנה דבק, ונהיה מחסור רציני בדבק, והמחיר שלו טיפס לגבהים.

בסוף ר' משה מכר את כל המלאי של הדבק שלו, במחיר יקר פי כמה וכמה ממה שתיכנן בהתחלה, והרווחים שהרויח בדבק כיסו לו על כל ההפסד של המרצפות.

היא תקום" [י"ט כ"א] הרבה פעמים, רואים שאדם מנסה להתעשר מדבר מסויים, ובסוף זה בא לו מכיוון אחר לגמרי.

אתה יכול לראות אנשים שיש להם תעודה לחינוך ועובדים בחשמל, ואם תשאלו: מה העניין שבורא עולם עושה את זה בצורה הזו??????

[מי שחושב שזה בגלל שהוא לא מצא עבודה בתחום שלו, ולכן הוא הלך למקום עבודה אחר, וזה לא קשור לבורא עולם טועה ובגדול, אם אתה נמצא בעבודה הזו, אם אתה נמצא עם האשה הזו, עם הילדים האלו, וכן על זה הדרך, מי שאחראי על כל זה, זה אך ורק בורא עולם!!! שמסדר את זה בצורה הכי טובה בשבילך!!!]

והתשובה: שלא תהיה לאדם ההרגשה של כוחי ועוצם ידי, בגלל שלמדתי לכן הגעתי למה שהגעתי, אם לא הייתי לומד כך וכך, לא היה לי היום כלום.

סיפר הנגיד ר' משה רייכמן ז"ל: שבצעירותו הזדמנה לו עסקה גדולה ויקרה, שבמסגרתה הוא רכש כמות

הוא חשש ונטל את משפחתו, ובלי לארוז כלום כשבכיסו יש ארנק עם קצת מזומנים, הם הגיעו בדרך לא דרך לשוויץ.

וכשהגיעו לשוויץ, אשתו הראתה לו שהיא לקחה איתה את ספר התורה הקטן שהיה להם בבית, אמר לה בעלה: שגם על זה הוא ויתר כיון שכל רגע שנשארו שם זה היה פיקוח נפש.

אחרי תקופה, הם עלו לארץ בלי כלום, לקח להם קצת זמן עד שהתאקלמו, אבל בסוף הם התאקלמו והבת שלהם שהיתה קטנה הגיעה לגיל השידוכים, הציעו לה בחור מישיבה טובה, ואחרי כמה בירורים שביררו אחד על השני, החליטו, שזה מתאים.

ר' דוד התחייב לתת לזוג הצעיר דירה בתל אביב, אשתו אמרה לו: איך התחייבת לכזה דבר?? אנחנו בקושי סוגרים את החודש מאיפה ניתן דירה בתל אביב????

אמר לה בעלה: היד ה' תקצר???? כל החיים שלי אני חי בכטחון גמור, שמה שצריך בורא עולם ישלח לנו, ולמה

הוא ראה בחוש, שבורא עולם רוצה לתת למישהו מסויים, הוא לא תמיד עובד לפי כללי המסחר הרגילים.

כשיודעים את זה ומפנימים, שהמנהל היחיד להכל, זה בורא עולם, פחות פונים לכל מיני השתדלויות, ופחות רצים או רודפים... כיון שמה שמוגיע לך תקבל, אם לא מהמרצפות או מהדבק.

מונופול רק אמיתי!!!

סיפר הרב אליעזר טורק: על סבו ר' דוד שלזינגר, שהתגורר בווינה בשנים שלפני שהנאצים עלו לשלטון, והיה נחשב לגביר גדול.

בבעלותו היה מפעל ענק של טקסטיל שהבנינים שלו השתרעו על פני שני רחובות.

כששמע ר' דוד שהנאצים סגרו את הגבולות, והגיעו שמועות על כוונותיהם הזדוניות, הוא בניגוד להרכה שהיו אז,

ואת זה ר' דוד לפני המלחמה ידע היטב, ולכן ניהל גמ"ח גדול, והיה עוזר להרבה אנשים, וכל מי שהיה צריך הלוואה ידע שהכתובת זה ר' דוד, באותם ימים, באו אליו שני סוחרים גדולים ובקשו ממנו הלוואה גדולה, כיון שהם חייבים לסגור עסקה, ובקשו ממנו שיעזור להם, אמר להם ר' דוד: הייתי שמח לעזור לכם, אבל אין לי אפשרות, כיון שהקופה של הגמ"ח היא ריקה.

אחרי שהם יצאו, נכנס אדם "תפרן" שאין לו שקל, וביקש גם הוא מר' דוד הלוואה בסכום דומה, אמר לו ר' דוד: בשמחה! וספר לו את כל הכסף.

כשיצא אותו אדם, שאל אותו בנו: אבא, אני לא מבין, הרי הסוחרים רצו את אותו הסכום, למה להם לא הבאת? ולעני הזה הבאת???

הרי הסוחרים יש יותר סיכוי שיחזירו לך, מה שאין בן העני הזה, לך תדע, אם יהיה לו או לא?????

ענה לו אביו: הסוחרים האלו, אני סומך עליהם שהם ישיגו מישהו שיתן להם,

נתתי לו דירה????? בגלל שהוא יודע לבעוט בכדור???? בגלל שהוא רץ מהר???? ממש לא!!! נתתי לו דירה בגלל שהוא לומד תורה!!! וחשוב לי שהוא ימשיך ללמוד ולא יהיו לו שום הפרעות, ואני בטוח שבורא עולם ישלח לי.

לא עברו ימים ספורים, ופוגש אותו ברחוב אדם שהיה שכן שלו בווינה לפני המלחמה, אז באותם ימים, ר' דוד היה יושב טוב... וכמו כל מי שיש לו כסף וקיבל גם שכל עם הכסף, הוא יודע טוב מאוד שאת הכסף אנחנו לא לוקחים איתנו לעולם הבא.

זה כמו במשחק מונופול, שבשעת המשחק אתה מרגיש עשיר, קונה ומוכר, נותן הלוואות, ואיך שנגמר המשחק הכסף שצברת לא שווה כלום...

אותו דבר גם כאן, כשנגמר המשחק... כל אחד בזמן שלו... מגלים שאין מה לעשות עם כל הכסף, למעלה, אין לו שם שום חשיבות, אבל מה שנתן לצדקה, מה שעזר לאנשים, זה מה שנשאר לו לנצח נצחים!!! ואת זה אף אחד לא יוכל לקחת ממנו!!!

תשמעו היטב!!! הלכתי אתו לבנק, במצב שלי הייתי מוכן ללכת איתו עד לווינה ברגל... ☺ נכנסנו, והוא העביר לי את כל סכום ההלוואה, סכום שממנו שילמתי את הדירה, ועוד נשאר לי די והותר.

מעשה חסד מלפני שנים, עוזר לו בצורה לא נתפסת, כיום.

זה מה שאמר שלמה המלך: "שלח לחמך על פני המים כי ברוב הימים תמצאנו" [קהלת י"א א'] בהרבה מקרים, אתה עושה חסד עם אחרים, וחושב שעזרת לאחרים, מתברר שעזרת לעצמך...

אבל העני הזה אם אני לא אתן לו, הוא לא יוכל להשיג, לכן נתתי לו.

סיפר ר' דוד שלזינגר עברו שנים, בהם לא פגשתי את אותו עני, ובאותו יום שהוא היה צריך להפקיד את הכסף שהתחייב לדירה, פגשתי אדם ברחוב שאומר לי: ר' דוד שלזינגר, נכון??? אמרתי לו: כן, מי אתה??? אמר לי: אתה לא מכיר אותי??? אמרתי לו: לא!

אמר לי: אני השכן שגרתי לידך בווינה, שנתת לי הלוואה, מיד נזכרתי והבנתי, למה לא זיהיתי אותו, אז הוא היה נראה ממש אחרת, היום הוא נראה מחוייט ומעונב, היה נראה שהוא ממש מסודר היום...

הוא לא נתן לי הרבה זמן למחשבות, ואמר לי: תשמע, אני חיפשתי אותך הרבה זמן, כדי להחזיר לך את ההלוואה הזו שלקחתי ממך, ואני ממש שמח שמצאתי אותך, אם תוכל לסור איתי לרגע לבנק ואני אחזיר לך את כל ההלוואה עד לפרוטת האחרונה.

חנוכה

משקל עצום לכל השמירה על
ההלכות והמנהגים.

אחד מהיושבים פנה לרב ושאל אותו:
אני רואה שהרב מרוד, האם חסר לרב
איזה משהו???? האם אני אוכל לעזור
לרב???? אמר לו הרב: בעוד כמה
ימים יחול חג החנוכה, ואין לי מאיפה
להשיג שמן להדליק, אמר אותו אדם
לרב: יש לי רעיון, אני כל בוקר
מצחצח את נעלי הקצינים עם חומר
שומני, ונראה לי שהוא גם חומר
בעירה, השאלה אם הוא כשר
להדלקה????

הרב ענה לו: זה כשר להדלקה!!!
למחרת, הוא הביא את משחת הנעלים
שהוא הצליח להעלים, והרב שמח
שגם השנה הוא יצליח להדליק את
נרות החנוכה, לבינתים, פרסמו בין כל
הצריפים שהיום יש הדלקת נרות
חנוכה של האדמו"ר בצריף שלו,
בשעה מאוחרת...

ובאמת, בשעה היעודה כולם התאספו,
והרבי הוציא את מה שקראו לזה
חנוכה עם משחת הנעלים, שהפכה
לחומר בעירה, והתחיל לברך ברכה

שהחיינו של 1944???

כשמתבוננים בחג החנוכה, רואים דבר
מעניין, 13 אנשים שמנצחים צבא
גדול, ולא שהיה להם איזה סוג של
לחימה... או משהו כזה, אלא הם יצאו
בנחישות למלחמה, כי היה אכפת להם
כבוד ה', וכשבאים בכזו מסירות וכזו
נחישות, התוצאות, הם הניסים שאנחנו
מזכירים בתפילת "על הניסים"
שכתוב: "רבים ביד מעטים".

במחנה ברגן בלזן בכ"ה כסליו 1944,
בין השוהים במחנה היה האדמו"ר
מבלוז'ב, וכאשר כולם חשבו על איך
לדאוג לעצמם לעוד פרוסת לחם, לעוד
כמה קליפות תפוח אדמה, את
האדמו"ר העסיקו דברים אחרים
לגמרי, כל מי שהיה בקרבתו ידע עד
כמה כל מצוה היתה לה חשיבות
אצלו, ואפילו במקום כזה ויותר נכון
לומר "דווקא" בגלל המקום הזה,
שרצה לאבד את עם ישראל, שם יש

שהחיינו????? איך שייך לברך על זה שבורא עולם זיכה אותנו להגיע לכזה מצב?????

אמר לו הרבי: אתה צודק!!! גם אני בהתחלה היה קשה לי לברך את הברכה הזו.

אבל כשהסתכלתי אחורה וראיתי את כל האנשים שמוכנים להסתכן בשביל הדלקת נר החנוכה.

כשנזכרתי באותו אדם שמיכן את עצמו להשיג לנו שמן להדלקה, אמרתי בליבי, איפה תמצא עם כזה מיוחד, שאפילו במצב כזה, מנסים לקיים את רצון הבורא ללא שום שאלות, עם אמונה שלימה שבורא עולם יודע מה הוא עושה.

על כך בירכתי: "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה" לראות עד היכן מגיעה הגבורה של היהודי.

ראשונה: "להדליק נר חנוכה", וכולם עונים אמנ! זה היה מאוד מרגש, אחר כך בירך: "שעשה ניסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה", וכולם עונים אמנ!

כשהדמעות זולגות ללא מעצורים, ולפני הברכה השלישית שמברכים בלילה הראשון נעצר, איך???? איך אפשר לברך "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה"?????

הסתובב וראה את הדבקות של כולם, ובירך בכל הכוונה ובכל העוצמה: "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה" וכולם ענו אמנ! אחר כך שרו "מעוז צור" ו"יה הצל יונה מחכה" 😊 והתפזרו.

ניגש אחד המשתתפים ואמר לרב: אני לא מבין איך בירכת שלוש ברכות???? למה?? שאל האדמו"ר.

אמר אותו אדם: מילא, לברך להדליק נר אני מבין, מילא, לברך שעשה ניסים לאבותינו, נו, נו, אני לא מבין כל כך, מה שייך לומר שבורא עולם עושה איתנו ניסים בזמן הזה, אבל

רמז בפסוקים להלכות חנוכה

"וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַתִּים יָמִים וּפְרָעָה חָלַם וְהִנֵּה עֹמֵד עַל הַיָּאֵר: {ב} וְהִנֵּה מִן הַיָּאֵר עֹלֹת שֶׁבַע פָּרוֹת" [מ"א א' ב']

הביא אבי מורי שליט"א רמז יפה על כל הלכות החנוכה, ברוב השנים, נופלים ימי החנוכה בפרשת "מקץ", ויש את כל הלכות החנוכה בשני הפסוקים הראשונים, בראשי תיבות, כדי שיזכרו תמיד ולא ישכחו.

ויהי- וכל ישראל הנרות ידליקו

מקץ- מצותן קודם צאת הכוכבים

שנתים-שמאל נר תעמיד ימין מזוזה

ימים-יש מחלוקת יש מוסיפין

ופרעה-ויש פוחתין ראשונה עיקר הלכה

חלם-חייב לברך מעומד

והנה-ויתחיל המדליק נר הנוסף

עמד-עליו מברך דווקא

על-עובר לעשייתן

היאר-הנרות יאמר אחר ראשון

והנה-ויהיה השמש נר הגבוה.

מן- מן נרות.

היאר-האחרות ידליק אותו ראשון.

[זה רק לדעת הרמ"א אבל לדעת השולחן ערוך את השמש מדליקים בסוף.]

עלת- עמו לכולם תדליק.

שבע- שתשלוט בהן עין.

פרות-פרסום רב וגדול תעשה.

אב או אח???

הביא אבי מורי שליט"א: המילה
"חנוכה" ראשי תיבות של:

ח'

נרות

והלכה

כבית

הלל

יש מחלוקת בגמרא: איך מדליקים את נרות החנוכה? האם מתחילים בסדר עולה ביום הראשון אחד ואח"כ כל יום מוסיפים עוד אחד עד שמגיעים לשמונה נרות וכך סוברים בית הלל, או שמדליקים ביום הראשון של חנוכה שמונה נרות וכל יום מורידים אחד עד שביום האחרון מדליקים רק אחד, וכך סוברים בית שמאי.

ונפסקה ההלכה כבית הלל!!! שכל יום מוסיף אחד!!!

והביא אבי מורי שליט"א דיוק יפה שמופיע בפסוקים בפרשת ויגש: "אדני שאל את עבדיו לאמר היש

לכם אב או אח ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן"...[מיד י"ט כ']

והסביר כך "אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח" דהיינו, כמו מי נפסקה ההלכה במחלוקת בית שמאי ובית הלל בהדלקת נרות החנוכה???

האם יש לכם "אב" פירושו: האם מדליקים כמו בית הלל, שמוסיפין כל יום נר, וזה נקרא "אב" קודם א' ואח"כ ב',

או שיש לכם "אח"? דהיינו, שמדליקין כמו בית שמאי, שביום הראשון מדליקים שמונה, ואחר כך יורדים.

"ונאמר אל אדוני יש לנו אב זקן" דהיינו, פוסקים כמו בית הלל שהיה זקן, כמו שאומרים "הלל הזקן" וזה הרמז שההלכה כבית הלל, שמדליקים קודם א' ואחר כך ביום השני והשלישי וכן הלאה כל יום מוסיפים נר נוסף.

אמרתי לו: שאני נמצא באותו מקום ולא זזתי, אבל הוא טען שיש לו שיבושים בשליטה עלי, אמרתי לו: אולי שיחליף סוללה 😊.

ושוב הוא שאל אותי: איפה אתה נמצא? אמרתי לו: בבית שלי בחדר, ושוב הוא שאל אותי: מה אתה שומע? לא שומע כלום! אמרתי לו.

ושוב שאל אותי: האם אתה אוכל משהו? אמרתי לו: שלא.

הוא לא ויתר והיה חשוב לו לדעת מה גורם לשיבוש בשליטה שלו עלי, ושוב הוא שאל אותי: על מה אתה מסתכל? אמרתי לו: סתם, מסתכל בחלון. ומה אתה רואה? שאל, אמרתי לו: הרבה חנוכיות בחלונות.

אגב, זה אחד המראות המדהימים לראות בניין של מספר קומות עם עשרות חלונות וכמעט בכלם אתה רואה חנוכיות דלוקות. אמר לי: שאני אפסיק להסתכל על החנוכיות כי כנראה זה מה שגורם לשיבוש בקליטה ובשליטה שלו עלי.

מה גרם לשיבוש הקליטה

"הנרות הללו קודש הם ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם בלבד"

סיפר ראש ישיבה שעוסק עם "בחורים בסיכוי" בחורים שאם יאמינו בהם ויתנו להם עוד סיכוי לפני שמתייאשים מהם, הם יראו אחרת.

כאשר אחד מתלמידי הדרדר והיה מקושר לאדם ששלט בו על ידי כוחות טומאה וכישוף.

יום אחד הוא חזר לעצמו והחל לשוב בתשובה שאל אותו ראש הישיבה: מה גרם לך לחזור? והבחור סיפר לו: הייתי מקושר לאותו אדם ששלט בי על ידי כוחות הטומאה כולל שליטה מרחוק.

יום אחד בשעה שדיברנו במלפון, אמר לי אותו מכשף, שהוא מרגיש שהוא מאבד את השליטה עלי, ושאני לא יזוז כנראה היה עומס על הקווים 😊.

רק מההסתכלות על נרות החנוכה
שהם דולקים.

וכאשר ראיתי למה יכולה לגרום
ההסתכלות על הנרות המשכתי
להסתכל, והשליטה שלו עלי הלכה
ופחתה והנה, אני היום כאן שב
בתשובה.

מדהים!!! מהו כוח הקדושה שמקבלים

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימי מורתני דינה בת ריקה תחי'
להצלחת משפחת התורם בעילום שם
הילדה מוריה בת רחל תחי'
מכלוף בן גיגי בן מרים הי"ו
יצחק בן לאה הי"ו להצלחה ברו"ג
דינה בת סימה תחי'

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א
ר' רחמים בן ריקה הי"ו
הילד הראל מאיר בן לינוי ני"ו
לרפואת מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי'
שולמית בת סוליקה תחי'
לרפואת

לאה בת חסידה חסיבה תחי'
ר' רפאל ישראל בן מזל הי"ו
לינוי בת שירה תחי'
רבקה בת חסידה חסיבה תחי' לזיווג הגון והצלחה בכל מעשי ידיה
לזיווג הגון ישראל עמר בן תמר הי"ו
להצלחת

גיליון זה מוקדש לעי"נ הנפטרים

הסבא ר' מרדכי פרץ בר שמחה ז"ל
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן
משה סרג' עטיה בן אורידה ז"ל
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל

חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל
הסבא ר' פינחס אליהו כהן בר שמחה ז"ל
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי
לע"נ

מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה
הסבתא עישה בת סולטנה ע"ה לבית פרץ
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן הוברמן בן זלאטא אסתר זיע"א
חיים בן גיגי בן מרים ז"ל

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

יורם ומיי
עמיה הי"ו

ה' ישמרם ויחיהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם וכפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא ולאור בקשת רבים

עלה בידינו לפתוח קו מלפון ישיר

לשיעורי הרב שלימ"א

שמספרו:

0733-71-81-57

(ללא הקשת שום קוד)

השיעורים נמסרים מידי יום ביומו בשעות הבוקר